

test

De oude heer

Gibson 50th Anniversary 1963 ES-335

en de debutant

ES Les Paul

Iets ouds opnieuw uitbrengen, dat zien we vaker, maar iets nieuws erbij is zeldzamer. Het was voor ons dan ook een uitgelezen kans om Gibsons historie eens naast zijn toekomst te mogen proberen. door Jos Kamphuis

>>

De chique ES-335 heeft een enorme staat van dienst – dat kan hem wat intimiderend over laten komen...

>> **GIBSON 50TH ANNIVERSARY 1963 ES-335**
ADVIESPRIJS: € 3399,-
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: semi-holle elektrische gitaar
BODY: esdoorn/populier
BRUG: ABR met stoptail en nylon zadels
TOETS: palissander, 12-inch radius
HALS: mahonie
FRETS: 22
MENSUUR: 629 mm
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 43,8/53 mm
TOPKAM: nylon
STEMMECHANIEKEN: Kluson
ELEKTRONICA: Burstbucker 1 (hals) en 2 (brug) humbucker; volume- en toonregelaar per element; driestandsenschakelaar
GEWICHT: 3,5 kg
AFWERKING: Cherry (test-exemplaar) of Historic Burst
DISTRIBUTEUR: Gibson Europe, Vianen, tel. 0347-324010
WEBSITE: www.gibson.com

Rivalen

ES-335

- Heritage H-535
- Ibanez JSM-100
- Framus Mayfield Custom

Wat Coca Cola en Pepsi vooral verkopen is een gevoel. Het drankje is al jaren hetzelfde.

Af en toe komt er eens een smaakje bij, om later weer te worden vervangen door een nieuwe variant. Maar het basisproduct wordt angstvallig bewaakt en zeer zorgvuldig door dure marketingcampagnes in de spotlight gehouden.

Je ziet dit ook bij merken als Gibson en Fender. Die hebben een erfenis. Gitaren waarmee muziekgeschiedenis is geschreven. Daar wordt voorzichtig mee omgegaan. Want het gevoel moet goed blijven. Dus is er altijd wel een excuus om met een reissue te komen, want er is altijd wel vijftig jaar geleden een nieuw model gelanceerd, veertig jaar geleden een legendarische plaat uitgebracht of recent een iconische gitarist overleden.

Vertrouwd

Zo ook de 50th Anniversary 1963 ES-335. Vorig jaar uitgebracht... reken zelf maar uit. Maar het model werd dusdanig gewaardeerd dat men besloot hem voorlopig op de markt te houden. En die waardering is niet voor niets.

Want behalve de doordringende vanillewalm komt er bij het openen van de koffer een gitaar tevoorschijn die indruk maakt. Een prachtige Cherry ES-335 VOS (de afkorting staat voor Vintage Original Specification). En tja, dan kan ik wel een

heel verhaal gaan ophangen over de semi-holle esdoorn/populier/esdoorn body, mahonie hals, palissander toets met 12-inch radius, Kluson stemmechanieken, ABR brug, Alnico Burstbucker elementen, nylon topkam en brugzadels en nitrocellulose lak. Maar dat wisten we allemaal al lang. Dat is niet wat indruk maakte toen ik dit instrument voor het eerst ter hand nam. Het was het gevoel...

Ja, de hals is zo dik als de poot van een olifant, maar door het perfecte fretwerk en de Plek-behandeling speelt hij soepel als een dure wijn uit een goed jaar. De subtiel dof gemaakte hardware, dito lak en precies de goede tint crèmekleurige bindingen maken dat je iets in handen hebt met de sensatie van iets ouds wat perfect bewaard is gebleven. En je hebt voortdurend het gevoel dat je het eerst beleefd moet vragen voordat je hem mag inpluggen, alsof er een belangrijk iemand over je schouder meekijkt of je er wel netjes mee omgaat...

Vernieuwd

Hoe anders is dat bij de ES Les Paul. Dit is geen flauwe variatie op een thema. De CEO van Gibson wil namelijk dat er regelmatig iets nieuws wordt bedacht. Dat ze niet vastroesten in verheerlijking van het verleden, maar dat de toekomst ook een eerlijke kans krijgt. De ES Les Paul is dan ook niet eenvoudigweg een Les Paul met f-gaten. Het is ruwweg een vanaf de grond nieuw ontworpen instrument dat lijkt op

TESTRESULTATEN

GIBSON 50TH ANNIVERSARY 1963 ES-335

Constructie	★★★★★
Bespeelbaarheid	★★★★★
Geluid	★★★★★
Prijs/kwaliteit	★★★★☆
ORDEEL	★★★★★

■ **GITARIST ZEGT:** Wauw!

een Les Paul, maar geconstrueerd is als een ES-335. Hij heeft dus een vergelijkbaar multiplex onder- en bovenblad van esdoorn/lindehout/esdoorn en een sustainblok dat doorloopt tot aan de achterkant. Ook de hals voelt vrijwel identiek aan als die van de ES-335 en is heel netjes afgewerkt. De hardware is ook vrijwel gelijk, met Kluson mechanieken en een ABR brug, hoewel de zadels en de topkam hier niet nylon zijn maar respectievelijk van corian en gewoon metaal. De voorkant van de body is zwart gelakt, terwijl de achterkant en de hals in een soort semi-transparante donkerbruine burst zijn gespoten.

Als je de ES Les Paul omhangt is het gewicht een verademing. Zoals hoofdredacteur Mark van Schaick op de redactie zei: "Bij een Les Paul verwacht je na drie nummers een zere schouder." Maar daarvan is bij de ongeveer 2,7 kilo wegende ES Les Paul nauwelijks sprake. Toch hangt hij keurig in balans en voelt hij heel natuurlijk aan.

Stijlvol en stoer

De ES-335 ingepluggd is instant herkenning. De algemene klank zou ik rond willen noemen, met een flinke

De ES is geen Les Paul met f-gaten, maar een nieuw ontworpen instrument met de constructie van een ES-335

impact na elke aangeslagen noot. Je hoeft maar weinig gain te gebruiken, of zelfs helemaal niet, om steeds een soort tikje tegen je borstkas te ervaren als je een snaar raakt. De dynamiek heeft wat weg van een akoestische gitaar, maar dan met een veel dikker geluid en meer sustain. In de halspositie is de klank heel erg donker, je zou het ook warm kunnen noemen, maar door de heldere tik in de attack mis je het hoog niet. Het brucelement knauwt, maar behoudt een soort gewicht waardoor de klank nooit dun wordt.

De ES Les Paul is veel ruwer, heeft minder attack en meer sustain. Er zit iets stuwends in de klank waardoor noten er heel makkelijk uitkomen. Het is vanzelfsprekend dynamischer en minder vlak dan een solidbodygitaar, maar je hoort duidelijk dat de body kleiner is dan die van de ES-335. Ik merkte dat ik ook anders ging spelen op de ES Les Paul dan op de ES-335. Sneller, met meer gain en rauwer. De ES Les Paul is meer een rockding.

Conclusie

Beide gitaren lijken te staan voor dat waar Gibson nu mee bezig is: kijken naar de toekomst met respect voor het verleden. De chique 50th Anniversary 1963 ES-335 heeft zijn sporen al verdiend en dat kan hem soms wat intimiderend over laten komen. Het is een prachtig instrument. Bijna te mooi en te duur om een echte 'player' te zijn. Meer iets voor de liefhebber dan voor de podiumarbeider.

De ES Les Paul lijkt me wel echt iets voor op de bühne. Hoewel hij zijn sporen nog moet verdienen komt hij uit een goede familie. Alle ingrediënten om het ver te schoppen zijn aanwezig, want het is gewoon een geweldige gitaar. Maar het is de vraag of hij de tijd mee heeft. Want kan iemand een relatief nieuw gitaarmodel opnoemen dat de laatste vijf jaar gebruikt is op een legendarische opname? Zijn er überhaupt legendarische opnames uit de laatste vijf jaar? Zal de ES Les Paul over veertig jaar zijn

TESTRESULTATEN GIBSON ES LES PAUL

Constructie	★★★★★
Bespeelbaarheid	★★★★★
Geluid	★★★★★
Prijs/kwaliteit	★★★★★
OORDEEL	★★★★★

GITARIST ZEGT: Geweldige nieuwkomer

eigen historic-versie kennen of is hij slechts een nieuw smaakje en wordt hij binnen afzienbare tijd vervangen door een nieuwe variant? De tijd zal het leren. 🎸

GIBSON ES LES PAUL

ADVIESPRIJS: € 2399,-

LAND VAN HERKOMST: VS

TYPE: semi-holle elektrische gitaar

BODY: esdoorn/lindehout

BRUG: ABR met stoptail

TOETS: palissander

HALS: mahonie/esdoorn

FRETS: 22

MENSUUR: 629 mm

BREEDTE TOPKAM/12E

FRET: 43/52,3 mm

TOPKAM: corian

STEMMECHANIEKEN:

Kluson

ELEKTRONICA: Custom Buckler AL3 (hals) en AL5 (brug) humbucker; volume- en toonregelaar per element; driestanden-schakelaar

GEWICHT: 2,7 kg

AFWERKING: Black Top (testexemplaar) of Light Burst

Rivalen

ES Les Paul

- PRS Singlecut Hollow-body II
- Duesenberg Starplayer Rebound
- Carvin SH-575

Andere smaken

Het is een dun lijntje tussen een variatie op een bestaand model, zoals een luxere uitvoering of een signaturemodel, en een andere smaak, een vernieuwd model dat duidelijk afwijkt van een bestaande gitaar. Zo kun je bijvoorbeeld Les Paul Juniors en Specials duidelijk als andere smaak bestempelen (gelukkig zijn het tijdloze modellen gebleken!). Maar wat te denken van de Les Paul Acoustic (2003), met slechts piëzo-elementen? De recentere Les Paul BFG, de Robot Les Paul of de Gothic modellen zitten in een grijzer gebied waar ze proberen aan te sluiten bij tijdelijke trends.

Veel verder verwijderd van de Les Paul, maar toch met een duidelijke verwijzing, is de in 1993 geïntroduceerde Gibson Nighthawk. Deze singlecut heeft een Gibson kop, mahonie hals en body en een esdoorn top, maar daarmee houdt de gelijkens wel op: hij had een 'Fender'-mensuur van 648 mm, splitsbare elementen in verschillende configuraties en er waren zelfs uitvoeringen met een Floyd Rose vibrato. Het was geen blijvertje want hij werd al na vijf jaar uit productie genomen. Natuurlijk is hij later in verscheidene beperkte oplages weer in productie genomen. Uiteindelijk wordt alles weer een keer hip.

